

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Kala (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Michał Laskowski

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

Protokolant Mikołaj Żaboklicki

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Małgorzaty Kozłowskiej,
w sprawie **R. T.** skazanego z art. 286 § 1 k.k. i in.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie w dniu 11 grudnia 2024 r.
kasacji wniesionej przez obrońcę od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu
z dnia 27 kwietnia 2023 r., sygn. akt II AKa 66/23,
zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Świdnicy
z dnia 22 czerwca 2022 r., sygn. akt III K 173/18
oraz wyrok Sądu Okręgowego w Świdnicy
z dnia 24 sierpnia 2022 r., sygn. akt III K 101/22,

**uchyla wyrok sądu odwoławczego w zakresie odnoszącym się
do oskarżonego R. T. i w tej części przekazuje sprawę Sądowi
Apelacyjnemu we Wrocławiu do ponownego rozpoznania.**

[J.J.]

Michał Laskowski Dariusz Kala Małgorzata Wąsek-Wiaderek

UZASADNIENIE

R. T. został oskarżony o to, że:

1. w okresie od sierpnia 2010 r. do grudnia 2011 r. w W. i w W. 1 woj. [...], założył, kierował oraz brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, w skład której wchodził G. T. , R. L. , Ł. R. , H. S. , mającej na celu popełnianie przestępstw polegających na wyłudzeniu kredytów w banku S. A. z siedzibą w W. 2. , Oddział w W. 1. , przy użyciu podrobionych uprzednio, nierzetelnych dokumentów oraz w związku z wręczaniem korzyści majątkowych dla pracownika banku w zamian za nadużycie udzielonych mu uprawnień i niedopełnienie ciążącego na nim obowiązku, tj. o czyn z art. 258 § 3 k.k.,
2. w dniach od 11 do 13 października 2010 r. w W. i w W. 1 woj. [...], działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 68 500 zł Bank S. A. z siedzibą w W. 2. w ten sposób, że przedkładając pisemne nierzetelne wnioski o pożyczkę gotówkową nr [...] /88/D/Bg/10 w kwocie 20.000 zł, pożyczkę gotówkową [...] /09/D/Bg/10 w kwocie 20.000 zł, pożyczkę gotówkową nr [...] /90/D/Bg/10 w kwocie 20.000 zł, pożyczkę gotówkową nr [...] /91/D/Bg/10 w kwocie 8.500 zł oraz jako autentyczne, istotne dla uzyskania kredytu podrobione uprzednio cztery zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach w Przedsiębiorstwie T. sp. z o. o. z siedzibą w W. 1. , raporty ZUS RMUA za miesiące sierpień, wrzesień i październik 2010 r., obiecując udzielić a w nieustalonym dniu udzielając korzyść majątkową w wysokości 5 000 zł zatrudnionemu na podstawie umowy o pracę w Banku G. T. w zamian za nadużycie udzielonych mu uprawnień i niedopełnienie ciążącego na nim obowiązku, wprowadził dyrektora Banku przy zawieraniu umowy przez Z. M. w błąd, co do zdolności kredytowej oraz zamiaru zapłaty wszystkich wymagalnych rat kredytu, czym działał na szkodę wymienionego BPS S. A., przy czym czyn ten popełnił działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. oraz art. 296a § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

3. w dniu 21 stycznia 2011 r. w W. i w W. 1 woj. [...], działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził Bank S. A. z siedzibą w W. 2. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 75 000 zł w ten sposób, że przedkładając pisemny nierzetelny wniosek o kredyt o nr [...] oraz jako autentyczne, istotne dla uzyskania kredytu podrobione uprzednio zaświadczenie o zatrudnieniu w przedsiębiorstwie A. z siedzibą w Ś. , druki ZUS RCA za miesiące wrzesień, październik i listopad 2010 r. oraz obiecując udzielić, a w nieustalonym dniu korzyść majątkową w wysokości 5 000 zł zatrudnionemu na podstawie umowy o pracę w Banku G. T. w zamian za nadużycie udzielonych mu uprawnień i niedopełnienie ciążącego na nim obowiązku oraz wprowadził dyrektora Banku przy zawieraniu umowy przez E. J. w błąd co do zdolności kredytowej oraz zamiaru zapłaty wszystkich wymagalnych rat kredytu, czym działał na szkodę wymienionego BPS S. A., przy czym czyn ten popełnił działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. oraz art. 296a § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,
4. w dniach od 3 do 4 listopada 2010 r. w W. 1 i w W. woj. [...], działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził Bank S. A. z siedzibą w W. 2. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 65 000 zł w ten sposób, iż przedkładając pisemne, nierzetelne wnioski o udzielenie kredytów oraz własnoręcznie podrobione uprzednio w celu użycia jako autentyczne dokumenty w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu w przedsiębiorstwie PPH S. sp. z o. o. w L. oraz druki ZUS RMUA za miesiące sierpień, wrzesień, październik 2010 r., poświadczające nieprawdę, co do okoliczności mającej istotne znaczenie dla uzyskania kredytu w postaci zatrudnienia i osiąganych zarobków, oraz obiecując udzielić, a w nieustalonym dniu udzielając korzyść majątkową w wysokości 5 000 zł zatrudnionemu na podstawie umowy o pracę w Banku G. T. w zamian za nadużycie udzielonych mu uprawnień i niedopełnienie ciążącego na nim obowiązku, wprowadził dyrektora Banku przy zawieraniu

umów przez D. B. , a to o nr [...] /101/D/BG/10 na kwotę 20 000 zł, o nr [...] /102/D/BG/10 na kwotę 20 000 zł, [...] /103/D/BG/10 na kwotę 20 000 zł, o nr [...] /104/D/BG/10 na kwotę 5 000 zł w błąd co do zdolności kredytowej i zamiaru zapłaty wszystkich wymagalnych rat kredytu, czym działał na szkodę BPS S. A., przy czym czyn ten popełnił działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. oraz art. 296a § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

5. w dniach od 17 do 18 listopada 2010 r. w W. 1 i w W. woj. [...], działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, doprowadził Bank S. A. z siedzibą w W. 2. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 50 000 zł w ten sposób, iż przedkładając w ramach zawartych w jednym dniu czterech umów kredytu o nr [...] /106/BG/10 na kwotę 20 000 zł, [...] /107/BG/10 na kwotę 10 000 zł, [...] /108/BG/10 na kwotę 10 000 zł, [...] /109/BG/10 na kwotę 10 000 zł pisemne nierzetelne wnioski o udzielenie kredytu oraz podrobione uprzednio w celu użycia jako autentyczne dokumenty w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu w przedsiębiorstwie E. D. M. z siedzibą w W. , druki ZUS RMUA za miesiące wrzesień, październik i listopad 2010 r., poświadczające nieprawdę co do okoliczności mającej istotne znaczenie dla uzyskania kredytu w postaci zatrudnienia i osiąganych zarobków, obiecując udzielić, a w nieustalonym dniu udzielając korzyść majątkową w wysokości 5 000 zł zatrudnionemu na podstawie umowy o pracę w Banku G. T. w zamian za nadużycie udzielonych mu uprawnień i niedopełnienie ciążącego na nim obowiązku wprowadził dyrektora Banku przy zawieraniu umów przez K. G. w błąd co do zdolności kredytowej i zamiaru zapłaty wszystkich wymagalnych rat kredytu, czym działał na szkodę wymienionego BPS S. A., przy czym czyn ten popełnił działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. oraz art. 296a § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

6. w dniu 17 grudnia 2010 r. w W. 1 i w W. woj. [...], w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził Bank S. A. z siedzibą w W. 2. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 75 000 zł w ten sposób, iż przedkładając pisemne nierzetelne wnioski o kredyt oraz podrobione uprzednio w celu użycia jako autentyczne dokumenty w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu w przedsiębiorstwie Usługi Remontowo - Budowlane R. z siedzibą w W. 1 oraz druki ZUS RMUA za miesiące październik, listopad, grudzień 2010 r., poświadczające nieprawdę co do okoliczności mającej istotne znaczenie dla uzyskania kredytu w postaci zatrudnienia i osiąganych zarobków przy zawarciu dwóch umów kredytu przez A. K. , a to nr [...] /141/D/BG/10 na kwotę 40 000 zł oraz nr [...] /142/D/BG/10 na kwotę 35 000 zł oraz obiecując udzielić, a w nieustalonym dniu udzielając korzyść majątkową w wysokości 5 000 zł zatrudnionemu na podstawie umowy o pracę w Banku G. T. korzyść majątkową w zamian za nadużycie udzielonych mu uprawnień i niedopełnienie ciążącego na nim obowiązku wprowadził dyrektora Banku w błąd co do zdolności kredytowej i zamiaru zapłaty wszystkich wymagalnych rat kredytu, czym działał na szkodę wymienionego BPS S.A., przy czym czyn ten popełnił działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. oraz art. 296a § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i w zw. z art. 65 § 1 k.k.,
7. w dniach od 5 do 7 stycznia 2011 r. w W. 1 i w W. woj. [...], działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził Bank S. A. z siedzibą w W. 2. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 75 000 zł w ten sposób, iż przedkładając pisemny nierzetelny wniosek o kredyt oraz podrobione uprzednio w celu użycia jako autentyczne dokumenty w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu w przedsiębiorstwie PPHU J. z siedzibą w T. oraz druki ZUS RMUA za miesiące październik, listopad i grudzień 2010 r., poświadczające nieprawdę co do okoliczności mającej istotne znaczenie dla uzyskania kredytu w postaci zatrudnienia i osiąganych zarobków, obiecując udzielić, a w nieustalonym dniu

udzielając korzyść majątkową w wysokości 5 000 zł zatrudnionemu na podstawie umowy o pracę w Banku G. T. korzyść majątkową w zamian za nadużycie udzielonych mu uprawnień i niedopełnienie ciążącego na nim obowiązku, wprowadził dyrektora Banku przy zawieraniu umowy przez R. S. w błąd, co do zdolności kredytowej i zamiaru zapłaty wszystkich wymagalnych rat kredytu, czym działał na szkodę wymienionego BPS S. A., przy czym czyn ten popełnił działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. oraz art. 296a § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

8. w dniach od 5 do 7 lipca 2011 r. w W. 1 woj. [...], działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził Bank P. S. A. z siedzibą w W. 2. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 300 000 zł w ten sposób, że przedkładając pisemny nierzetelny wniosek o kredyt szybka linia kredytowa oraz poświadczające nieprawdę co do okoliczności mającej istotne znaczenie dla uzyskania kredytu dokumenty dotyczące sytuacji finansowej i gospodarczej M. sp. z o. o. z siedzibą w J. za lata 2009 i 2010 w postaci zeznania podatkowego CIT 8 za 2009 r., zeznania podatkowego CIT 8 za 2010 r., rachunków zysków i strat oraz sprawozdań finansowych, udzielając obietnicy, a w dniu podpisania umowy, tj. 7 lipca 2011 r. korzyść majątkową w wysokości 30 000 zł pozostającemu w stosunku pracy z Bankiem S. A. z siedzibą w W. 2. G. T. w zamian za nadużycie udzielonych mu uprawnień i niedopełnienie ciążącego na nim obowiązku, wprowadził osobę upoważnioną z ramienia banku do rozporządzenia mieniem w błąd, co do sytuacji gospodarczej i finansowej spółki, możliwości i zamiaru zapłaty wymagalnych rat kredytu, przy czym czyn ten popełnił działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k., art. 296a § 2 k.k. oraz art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. oraz w zw. z art. 65 § 1 k.k.,
9. w dniach od 30 września do 8 października 2010 r. w W. 1 i w W. woj. [...], działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami oraz w celu osiągnięcia

korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, doprowadził Bank P. S. A. z siedzibą w W. 2. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 80 000 zł w ten sposób, iż przedkładając w ramach zawartych w jednym dniu czterech umów kredytu o nr [...]82/D/Bg/10 na kwotę 20 000 zł, [...]83/D/Bg/10 na kwotę 20 000 zł, [...]84/D/Bg/10 na kwotę 20 000 zł, [...]85/D/Bg/10 na kwotę 20 000 zł pisemne nierzetelne wnioski o udzielenie kredytu oraz podrobione uprzednio własnoręcznie w celu użycia jako autentyczne dokumenty w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu w przedsiębiorstwie M.1. G. M.z siedzibą w W. 1 oraz druki ZUS RMUA za miesiące lipiec, sierpień, wrzesień 2010 r., poświadczające nieprawdę co do okoliczności mającej istotne znaczenie dla uzyskania kredytu w postaci zatrudnienia i osiągniętych zarobków, obiecując udzielić, a w nieustalonym dniu udzielając korzyść majątkową w wysokości 5 000 zł zatrudnionemu na podstawie umowy o pracę w Banku G. T. w zamian za nadużycie udzielonych mu uprawnień i niedopełnienie ciążącego na nim obowiązku wprowadził dyrektora Banku przy zawieraniu umów przez R. G. w błąd co do zdolności kredytowej i zamiaru zapłaty wszystkich wymagalnych rat kredytu, czym działał na szkodę wymienionego BPS S. A., przy czym czyn ten popełnił działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. oraz art. 270 § 1 k.k., art. 296a § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

10. w dniach od 21 do 23 września 2010 r. w W. i w W. 1 woj. [...], działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził Bank S. A. z siedzibą w W. 2. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 80 000 zł w ten sposób, iż przedkładając pisemny nierzetelny wniosek o udzielenie kredytu oraz podrobione uprzednio własnoręcznie dokumenty w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu w przedsiębiorstwie M. 2. R. B. z siedzibą w W. 2. oraz druki ZUS RMUA za miesiące lipiec, sierpień, wrzesień 2010 r., poświadczające nieprawdę co do okoliczności mającej istotne znaczenie dla uzyskania kredytu w postaci zatrudnienia i osiągniętych zarobków, obiecując udzielić, a w nieustalonym dniu

udzielając korzyść majątkową w wysokości 5 000 zł zatrudnionemu na podstawie umowy o pracę w Banku G. T. w zamian za nadużycie udzielonych mu uprawnień i niedopełnienie ciążącego na nim obowiązku, wprowadził dyrektora Banku przy zawieraniu umowy przez M. S. w błąd, co do zdolności kredytowej i zamiaru zapłaty wymagalnych rat kredytu, czym działał na szkodę wymienionego BPS S. A., przy czym czyn ten popełnił działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. oraz art. 270 § 1 k.k., art. 296a § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

11. w dniach od 5 do 9 sierpnia 2010 r. w W. i w W. 1 woj. [...], działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził Bank S. A. z siedzibą w W. 2. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 80 000 zł w ten sposób, iż przedkładając pisemny nierzetelny wniosek o udzielenie kredytu oraz podrobione uprzednio w celu użycia, jako autentyczne dokumenty w postaci w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu w przedsiębiorstwie R.1 Ł. R. z siedzibą w W. , raporty ZUS RMUA za miesiące czerwiec i lipiec 2010 r., poświadczające okoliczności mające istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, obiecując udzielić, a w nieustalonym dniu udzielając korzyść majątkową w wysokości 5 000 zł zatrudnionemu na podstawie umowy o pracę w Banku G. T. w zamian za nadużycie udzielonych mu uprawnień i niedopełnienie ciążącego na nim obowiązku, wprowadził dyrektora banku przy zawieraniu umowy przez Z. P. w błąd, co do zdolności kredytowej i zamiaru zapłaty wszystkich wymagalnych rat kredytu, czym działał na szkodę wymienionego BPS S. A., przy czym czyn ten popełnił działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. oraz art. 296a § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,
12. w dniach 31 sierpnia i 1 września 2010 r. w W. i w W. 1 woj. [...], działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził Bank S. A. z siedzibą w W. 2. do niekorzystnego

rozporządzenia mieniem w kwocie 75 000 zł w ten sposób, iż przedkładając pisemny nierzetelny wniosek o udzielenie kredytu oraz podrobione uprzednio w celu użycia jako autentyczne dokumenty w postaci w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu w przedsiębiorstwie D. sp. z o. o. z siedzibą w W. , raporty ZUS RMUA za miesiące czerwiec, lipiec i wrzesień 2010 r., poświadczające okoliczności mające istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, obiecując udzielić, a w nieustalonym dniu udzielając korzyść majątkową w wysokości 5 000 zł zatrudnionemu na podstawie umowy o pracę w Banku G. T. w zamian za nadużycie udzielonych mu uprawnień i niedopełnienie ciążącego na nim obowiązku, wprowadził dyrektora banku przy zawieraniu umowy przez R. F. w błąd co do zdolności kredytowej i zamiaru zapłaty wszystkich wymagalnych rat kredytu, czym działał na szkodę wymienionego BPS S. A., przy czym czyn ten popełnił działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. oraz art. 296a § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

13. w dniach od 18 do 20 sierpnia 2010 r. w W. i w W. 1 woj. [...], działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził Bank P. S. A. z siedzibą w W. 2. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 80 000 zł w ten sposób, iż przedkładając pisemny nierzetelny wniosek o udzielenie kredytu oraz podrobione własnoręcznie uprzednio w celu użycia jako autentyczne dokumenty w postaci w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu w przedsiębiorstwie Z. G. J. M. z siedzibą w W. , raporty ZUS RMUA za miesiące czerwiec i lipiec 2010 r., poświadczające okoliczności mające istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, obiecując udzielić, a w nieustalonym dniu udzielając korzyść majątkową w wysokości 5 000 zł zatrudnionemu na podstawie umowy o pracę w Banku G. T. w zamian za nadużycie udzielonych mu uprawnień i niedopełnienie ciążącego na nim obowiązku, wprowadził dyrektora banku przy zawieraniu umowy przez W. B. w błąd co do zdolności kredytowej i zamiaru zapłaty wszystkich wymagalnych rat kredytu, czym działał na szkodę wymienionego BPS S. A., przy czym czyn ten popełnił działając w ramach zorganizowanej

- grupy przestępczej, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. oraz art. 270 § 1 k.k., art. 296a § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,
14. w dniach od 10 do 12 sierpnia 2010 r. w W. i w W. 1 woj. [...], działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził Bank P. S. A. z siedzibą w W. 2. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 80 000 zł w ten sposób, iż przedkładając pisemny nierzetelny wniosek o udzielenie kredytu oraz podrobione własnoręcznie uprzednio w celu użycia jako autentyczne dokumenty w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu w przedsiębiorstwie D. sp. z o. o. z siedzibą w W., raporty ZUS RMUA za miesiące maj, czerwiec, lipiec 2010 roku, poświadczające okoliczności mające istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, obiecując udzielić, a w nieustalonym dniu udzielając korzyść majątkową w wysokości 5 000 zł zatrudnionemu na podstawie umowy o pracę w Banku G. T. w zamian za nadużycie udzielonych mu uprawnień i niedopełnienie ciążącego na nim obowiązku, wprowadził dyrektora banku przy zawieraniu umowy przez E. S. w błąd co do zdolności kredytowej i zamiaru zapłaty wszystkich wymagalnych rat kredytu, czym działał na szkodę wymienionego BPS S. A., przy czym czyn ten popełnił działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. oraz art. 270 § 1 k.k., art. 296a § 2 k.k. oraz art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,
15. w okresie od 31 stycznia 2012 r. do 3 lutego 2012 r. w W. 1. , woj. [...], działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził Bank P. S. A. z siedzibą w W. 2. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 45 000 zł w ten sposób, iż przedkładając nierzetelne dokumenty w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu H. B. w przedsiębiorstwie M. sp. z o. o. z siedzibą w J. , pisemny wniosek o udzielenie kredytu, formularze ZUS RCA za miesiące październik, listopad, grudzień 2011 r., poświadczające nieprawdę co do okoliczności mającej istotne znaczenie dla uzyskania kredytu w postaci zatrudnienia i osiągniętych

zarobków, wprowadził dyrektora banku przy zawieraniu umowy kredytu w błąd co do zdolności kredytowej i zamiaru zapłaty wymagalnych rat kredytu, czym działał na szkodę wymienionego BPS S. A., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

Wyrokiem z dnia 22 czerwca 2022 r., sygn. akt III K 173/18, Sąd Okręgowy w Świdnicy:

- w punkcie I. oskarżonego R. T. uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku, tj. czynu z art. 258 § 3 k.k. i za to na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności,
- w punkcie II. oskarżonego R. T. uznał za winnego popełnienia czynów opisanych w pkt II, IV, V, VI, XI, XII części wstępnej wyroku, tj. czynów z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. i z art. 296a § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za wszystkie te czyny, przy przyjęciu, że zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw, na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierzył mu karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,
- w punkcie III. oskarżonego R. T. uznał za winnego popełnienia czynów opisanych w pkt III i VII części wstępnej wyroku, tj. czynów z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. i art. 296a § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za oba te czyny, przy przyjęciu, że zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw, na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,
- w punkcie IV. oskarżonego R. T. uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt VIII części wstępnej wyroku, tj. czynu z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 296a § 2 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,
- w punkcie V. oskarżonego R. T. uznał za winnego popełnienia czynów opisanych w pkt X, XIII i XIV części wstępnej wyroku, tj. czynów z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. i art. 296a § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za wszystkie te czyny, przy przyjęciu, że zostały one popełnione w warunkach

ciągu przestępstw, na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

- w punkcie VI. oskarżonego R. T. uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt XV części wstępnej wyroku, tj. czynu z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

- w punkcie VII. na podstawie art. 91 § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 r. wymierzy oskarżonemu R. T. karę łączną 5 (pięciu) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

- w punkcie LXXXIV. na podstawie art. 46 § 1 k.k. m.in. orzekł solidarnie od oskarżonych R. T. , R. L. , G. T. , Ł. R. , P. M. , K. D. i M. G. na rzecz Banku S.A. z/s w W. 2. kwotę 80 000 zł (osiemdziesiąt tysięcy złotych) tytułem naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwami opisanymi w pkt IX, XXIII, XLVI, LII, LIV, LXIV i CIV części wstępnej wyroku.

Wyrok zawiera również rozstrzygnięcia odnoszące się do pozostałych oskarżonych, inne rozstrzygnięcia dotyczące obowiązku naprawienia szkody, a także w przedmiocie zaliczenia na poczet orzeczonych kar okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie oraz kosztów procesu.

Od powyższego wyroku apelację wywiodła m.in. obrońca oskarżonego R. T. , która zaskarżyła ów wyrok, w stosunku do tego oskarżonego w całości, zarzucając mu:

I. obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść zaskarżonego wyroku, tj. art. 5 § 2 k.p.k., art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. polegającą na dowolnej, jednostronnej i nieuwzględniającej całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy ocenie materiału dowodowego, a mianowicie:

„1) rozstrzygnięcie niedających się usunąć wątpliwości na niekorzyść oskarżonego i w konsekwencji przypisanie oskarżonemu czynów wypełniających znamiona opisane w art. 258 § 3 k.k., 286 § 1 k.k., 297 k.k., 294 k.k., 270 k.k. oraz 296a k.k., pomimo że materiał dowodowy zgromadzony w mniejszej sprawie nie daje podstaw do takich ustaleń,

2) przekroczenie swobodnej oceny dowodów, polegającej na bezpodstawnej odmowie waloru wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego,

3) uznaniu, że wyjaśnienia współoskarżonych potwierdzają wypełnienie przez czyny oskarżonego znamion z art 258 § 3 k.k., art 286 § 1 k.k., art. 297 k.k., art. 294 k.k., art. 270 k.k. oraz 296a k.k.;

II. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę i mających wpływ na treść wyroku, a mianowicie uznanie, iż oskarżony dopuścił się czynów wypełniających znamiona opisane w art. 258 k.k., art. 286 § 1 k.k., art. 297 k.k., art. 294 k.k., art. 270 k.k. oraz 296a k.k., pomimo, że materiał dowodowy zgromadzony w mniejszej sprawie, nie daje podstaw do takich ustaleń”.

Podnosząc powyższe zarzuty, skarżąca wniosła o zmianę ww. wyroku poprzez „uniewinnienie oskarżonego od postawionych mu zarzutów”.

Wyrokiem z dnia 24 sierpnia 2022 r., sygn. akt III K 101/22, Sąd Okręgowy w Świdnicy:

1. uznał oskarżonego R. T. za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku (tj. czynu polegającego na tym, że „w dniach od 30 września do 8 października 2010 r. w W. 1 i w W. woj. [...], działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, doprowadził Bank S. A. z siedzibą w W. 2. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 80 000 zł w ten sposób, iż przedkładając w ramach zawartych w jednym dniu czterech umów kredytu o nr [...] /82/D/Bg/10 na kwotę 20 000 zł, [...] /83/D/Bg/10 na kwotę 20 000 zł, [...] /84/D/Bg/10 na kwotę 20 000 zł, [...] /85/D/Bg/10 na kwotę 20 000 zł pisemne nierzetelne wnioski o udzielenie kredytu oraz podrobione uprzednio własnoręcznie w celu użycia jako autentyczne dokumenty w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu w przedsiębiorstwie M. G. M. z siedzibą w W. 1 oraz druki ZUS RMUA za miesiące lipiec, sierpień, wrzesień 2010 r., poświadczające nieprawdę co do okoliczności mającej istotne znaczenie dla uzyskania kredytu w postaci zatrudnienia i osiąganych zarobków, obiecując udzielić, a w nieustalonym dniu udzielając korzyść majątkową w wysokości 5 000 zł zatrudnionemu na podstawie umowy o pracę w Banku G. T. w zamian za nadużycie udzielonych

mu uprawnień i niedopełnienie ciążącego na nim obowiązku wprowadził dyrektora Banku przy zawieraniu umów przez R. G. w błąd co do zdolności kredytowej i zamiaru zapłaty wszystkich wymagalnych rat kredytu, czym działał na szkodę wymienionego BPS S.A., przy czym czyn ten popełnił działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu”) tj. przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. i art. 296a § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

2. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł od oskarżonego obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz Banku S.A. z/s w W. 2. kwoty 80.000 zł (osiemdziesiąt tysięcy złotych).

Wyrok zawiera również rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów procesu.

Od powyższego wyroku apelację wywiodła obrońca oskarżonego, która zaskarżyła to orzeczenie w całości, zarzucając mu:

„I. obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść zaskarżonego wyroku, tj. art. 5 § 2 k.p.k., art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. polegającą na dowolnej, jednostronnej i nieuwzględniającej całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy ocenie materiału dowodowego, a mianowicie:

1) rozstrzygnięcie niedających się usunąć wątpliwości na niekorzyść oskarżonego i w konsekwencji przypisanie oskarżonemu czynu wypełniającego znamiona opisane w art. 286 § 1 k.k., 297 k.k., 270 k.k. oraz 296a k.k., pomimo że materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie nie daje podstaw do takich ustaleń,

2) przekroczenie swobodnej oceny dowodów, polegającej na bezpodstawnej odmowie waloru wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego,

3) uznaniu, że wyjaśnienia współoskarżonych potwierdzają wypełnienie przez czyn oskarżonego znamion z art. 286 § 1 k.k., 297 k.k., 270 k.k. oraz 296a k.k.

II. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę i mających wpływ na treść wyroku, a mianowicie uznanie, iż oskarżony dopuścił się czynu wypełniającego znamiona opisane w art. 286 § 1 k.k., 297 k.k., 270 k.k. oraz 296a k.k., pomimo że

materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie nie daje podstaw do takich ustaleń”.

Podnosząc powyższe zarzuty, skarżąca wniosła o zmianę ww. wyroku poprzez „uniewinnienie oskarżonego od postawionego mu zarzutu”.

Sprawy zainicjowane ww. apelacjami zostały połączone przez Sąd Apelacyjny we Wrocławiu do łącznego rozpoznania (k. 15619 v.).

Wyrokiem z dnia 27 kwietnia 2023 r., sygn. akt II AKa 66/23, Sąd Apelacyjny we Wrocławiu:

- w punkcie I. zmienił zaskarżone wyroki Sądu Okręgowego w Świdnicy: z dnia 22 czerwca 2022 r., sygn. akt III K 173/18 oraz z dnia 24 sierpnia 2022 r., sygn. akt III K 101/22 w stosunku do oskarżonego R. T. w ten sposób, że:

1. przyjął, że przestępstw przypisanych w punktach: II i III części rozstrzygającej wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 czerwca 2022 r., sygn. akt III K 173/18 oraz w punkcie I części rozstrzygającej wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 24 sierpnia 2022 r., sygn. akt III K 101/22 (opisanych w punktach: II, III, IV, V, VI, VII, XI i XII części wstępnej wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 czerwca 2022 r., sygn. akt III K 173/18) oskarżony R. T. dopuścił się w warunkach ciągu przestępstw po myśli art. 91 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 1.07.2015 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i w miejsce wymierzonych za te przestępstwa kar, na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. art. 11 § 3 k.k. oraz art. 91 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k., w brzmieniu obowiązującym do dnia 1.07.2015 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k., wymierzył mu karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności;
2. przyjął, że przestępstw przypisanych w punkcie V części rozstrzygającej wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 czerwca 2022 r., sygn. akt III K 173/18 oraz w punkcie I części rozstrzygającej wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 24 sierpnia 2022 r., sygn. akt III K 101/22 (opisanych w punktach: IX, X, XIII i XIV części wstępnej wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 czerwca 2022 r., sygn. akt III K173/18) oskarżony R. T. dopuścił się warunkach ciągu przestępstw po myśli art. 91 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 1.07.2015 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i w miejsce wymierzonych za te przestępstwa kar, na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw.

art. 11 § 3 k.k. oraz art. 91 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k., w brzmieniu obowiązującym do dnia 1.07.2015 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k., wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

3. stwierdził, że utraciła moc kara łączna pozbawienia wolności wymierzona oskarżonemu R. T. w punkcie VII części rozstrzygającej wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 czerwca 2022 r., sygn. akt III K 173/18;
- w punkcie VIII. - w pozostałej części zaskarżone wyroki Sądu Okręgowego w Świdnicy: z dnia 22 czerwca 2022 r., sygn. akt III K 173/18 oraz z dnia 24 sierpnia 2022 r., sygn. akt III K 101/22 w stosunku do oskarżonego R. T. utrzymał w mocy;
 - w punkcie XI a). - na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. oraz art. 91 § 1 k.k., w brzmieniu obowiązującym do dnia 1.07.2015 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k., połączył oskarżonemu R. T. kary wymierzone w punktach: I, IV i VI części rozstrzygającej wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 czerwca 2022 r., sygn. akt III K 173/18 oraz kary wymierzone w punkcie I podpunkty: „a” i „b” niniejszego wyroku i orzekł wobec oskarżonego R. T. karę łączną 4 (czterech) lat pozbawienia wolności, zaliczając na jej poczet - na podstawie art. 63 § 1 k.k. - okres rzeczywistego pozbawienia go wolności w tej sprawie od dnia 21 lipca 2014 r., godz. 15.00 do dnia 16 kwietnia 2015 r.

Wyrok zawiera również rozstrzygnięcia co do innych oskarżonych oraz w przedmiocie kosztów procesu.

Od powyższego wyroku kasację wywiodła obrońca skazanego R. T. , która zaskarżyła orzeczenie sądu odwoławczego punktach I, VIII oraz XI pkt a), zarzucając mu rażącą obrazę przepisów postępowania karnego, mającą istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku, a mianowicie art. 7 k.p.k., art. 457 § 3 k.p.k., art 433 § 2 k.p.k. oraz art. 4 k.p.k. poprzez dokonanie przez sąd II instancji wadliwej kontroli instancyjnej polegającej na zaakceptowaniu niewyjaśnienia przez sąd I instancji istotnych w sprawie okoliczności, brak wnikliwego rozważenia wszystkich zarzutów i argumentów zawartych w apelacji obrońcy skazanego przede wszystkim w zakresie przekroczenia przez sąd I instancji zasady swobodnej oceny dowodów i dokonanie zbyt dowolnej, jednostronnej i nieuwzględniającej całokształtu okoliczności ujawnionych w toku całego postępowania, w tym w szczególności wyjaśnień H. Z. czy G. T. , które korelują z wyjaśnieniami skazanego R. T. i przedstawianej przez

niego wersji wydarzeń oraz odniesienie się do zarzutów apelacji obrońcy w sposób ogólny, lapidarny i nieczytelny, co doprowadziło w konsekwencji do niesłusznego utrzymania w mocy wyroku sądu I instancji w zakresie sprawstwa i winy skazanego R. T. .

Podnosząc powyższy zarzut skarżąca wniosła o uchylenie wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 27.04.2023 r., sygn. akt II AKa 66/23, w zaskarżonej części oraz uchylenie wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22.06.2022 r. sygn. akt III K 173/18 w zaskarżonej części oraz wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 24.08.2022 r., sygn. akt III K 101/22 w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na kasację, prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja, mimo jej mankamentów, okazała się zasadna w tym sensie, że musiała skutkować uchyleniem zaskarżonego wyroku - w zakresie dotyczącym R. T. - i przekazaniem sprawy sądowi odwoławczemu do ponownego rozpoznania. Pomimo bowiem tego, że ww. środek zaskarżenia był polemiczny i w istocie zmierzał do wywołania, niedopuszczalnej na tym etapie procedowania, kolejnej kontroli instancyjnej, to błędy zauważone w postępowaniu kasacyjnym nie tylko potwierdziły tezę skarżącej, że sąd II instancji rażąco naruszył art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 433 § 2 k.p.k., ale nadto dały podstawę do konstatacji, że organ ten popełnił także uchybienie stanowiące bezwzględną przyczynę odwoławczą z art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 11 k.p.k.

Rozwijając ten wątek wskazać należy, że sąd II instancji, w punkcie I wydanego przez siebie wyroku, czyn zarzucony oskarżonemu w punkcie IX aktu oskarżenia (przypisany w punkcie I części rozstrzygającej wyroku wydanego w sprawie III K 101/22, a opisany w punkcie IX części wstępnej wyroku wydanego w sprawie III K 173/18 i w części wstępnej wyroku wydanego w sprawie III K 101/22) uczynił elementem dwóch różnych ciągów przestępstw, za które wymierzył R. T. dwie różne kary pozbawienia wolności. Dwukrotne skazanie w jednym wyroku za ten sam czyn, także w formule potraktowania tego czynu jako elementu dwóch różnych ciągów przestępstw, stanowi zaś bezwzględną przyczynę odwoławczą z art. 439 § 1

pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 11 k.p.k. (zob. trafne wywody zawarte w tym zakresie w uzasadnieniu wyroku Sądu Najwyższego z dnia 22 czerwca 2006 r., IV KK 106/06). Nadmienić przy tym należy, że rozstrzygnięcie zawarte w punkcie Ia zaskarżonego wyroku było nadto dotknięte wewnętrzną sprzecznością. Mimo bowiem tego, że sąd wyraźnie wskazał, iż do jednego ciągu przestępstw zalicza przestępstwa przypisane „w punktach: II i III części rozstrzygającej wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 czerwca 2022 r., sygn. akt III K 173/18 oraz w punkcie I części rozstrzygającej wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 24 sierpnia 2022 r., sygn. akt III K 101/22” we wzmiance (znajdującej się w zawartym w tym punkcie nawiasie) wskazującej, gdzie ww. czyny są opisane, nie przywołał ani punktu IX części wstępnej wyroku wydanego w sprawie III K 173/18, ani części wstępnej wyroku wydanego w sprawie III K 101/22.

Poza wspomnianym wyżej uchybieniem, sąd odwoławczy dopuścił się także innych błędów, które świadczą o tym, że kontrola odwoławcza przeprowadzona w niniejszej sprawie rażąco odbiegała od standardów wynikających z treści art. 433 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k.

Organ *ad quem* nie dostrzegł bowiem, że sąd I instancji, pomimo tego, iż w wyroku w sprawie III K 173/18, na skutek przeoczenia, nie zamieścił rozstrzygnięcia w przedmiocie odpowiedzialności karnej oskarżonego za czyn opisany w punkcie IX części wstępnej tego orzeczenia i w konsekwencji nie skazał R. T. za to przestępstwo, to w związku z tym czynem, na podstawie art. 46 § 1 k.k., orzekł wobec ww. (solidarnie z innymi oskarżonymi) obowiązek naprawienia szkody na rzecz Banku P. S.A. z/s w W. 2. w kwocie 80 000 zł. Jest oczywiste, że nałożenie obowiązku naprawienia szkody na podstawie art. 46 § 1 k.k., w sytuacji braku skazania oskarżonego za popełnienie czynu, który ową szkodę miał wyrządzić, stanowiło jaskrawe naruszenie tej regulacji. Co więcej – czego również nie zauważył Sąd Apelacyjny – organ *a quo* w wyroku wydanym w sprawie III K 101/22, w którym rozstrzygał o odpowiedzialności oskarżonego za pominięty w wyroku wydanym w sprawie III K 173/18 czyn opisany w punkcie IX części wstępnej tego orzeczenia, także orzekł obowiązek naprawienia szkody. Nieskorygowanie przez sąd odwoławczy owych rażących wadliwości doprowadziło do sytuacji, w której w stosunku do oskarżonego uprawomocniły się w tym samym czasie dwa

rozstrzygnięcia nakładające obowiązek naprawienia tej samej szkody. Ranga owego uchybienia była zatem bardzo zbliżona do opisanego wyżej błędu zakwalifikowanego jako bezzwzględna przyczyna odwoławcza z art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 11 k.p.k.

O wadliwości przeprowadzonej w niniejszej sprawie kontroli odwoławczej świadczą również wywody zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia. Mimo bowiem tego, że rzeczony dokument procesowy jest obszerny, jego treść wskazuje, iż sąd odwoławczy zbiorczo rozważał znaczną część zarzutów apelacyjnych. Powyższe sprawiło, że nie odniósł się wnikliwie do argumentów podniesionych w apelacjach wywiedzionych przez obrońcę oskarżonego R. T. , w których - odwołując się do konkretnych źródeł i środków dowodowych – skarżąca wskazywała, że materiał dowodowy przeczy przyjętym przez sąd I instancji ustaleniom faktycznym. Jeśli Sąd Apelacyjny uznawał tę argumentację za chybioną, powinien - odnosząc się ściśle do tej argumentacji - wskazać, dlaczego uznaje ją nietrafną. Uwagi natury ogólnej, w tym zbiorczo odnoszące się do zarzutów podniesionych w poszczególnych apelacjach, nie mogły być uznane za wystarczające.

O braku wymaganej staranności przy dokonywaniu kontroli odwoławczej świadczy również to, że sąd odwoławczy kilkakrotnie w uzasadnieniu swego orzeczenia, odnosząc się do wyroku wydanego w sprawie III K 173/18 używał zwrotu „wyrok Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 7 października 2020 r., sygn. akt III K 30/20”. Trudno przy tym zrozumieć co było źródłem tych wadliwości, albowiem z pozyskanej przez Sąd Najwyższej kopii wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy w sprawie III K 30/20 wynika, że został on wydany w dniu 29 września 2020 r. i dotyczył innych oskarżonych (k. 64 – 65 akt SN).

Skala i charakter stwierdzonych naruszeń prawa doprowadziła Sąd Najwyższy do przekonania, że skarżąca zdołała wykazać, iż przeprowadzona kontrola odwoławcza wyroku sądu I instancji – w części dotyczącej R. T. - rażąco odbiegała od standardów wynikających z art. 433 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k., co mogło mieć istotny wpływ na treść orzeczenia. Powierzchnowość tej kontroli była również przyczyną popełnienia przez sąd II instancji opisanego wyżej uchybienia, stanowiącego bezzwzględną przyczynę odwoławczą z art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 11 k.p.k.

Z powyższych względów, Sąd Najwyższy uchylił wyrok sądu odwoławczego w zakresie odnoszącym się do oskarżonego R. T. i w tej części przekazał sprawę Sądowi Apelacyjnemu we Wrocławiu do ponownego rozpoznania. Przeprowadzając kolejny raz kontrolę instancyjną, organ *ad quem* będzie respektował jej standardy i dochowa wymaganej staranności przy konstruowaniu orzeczenia, które – jeśli zaktualizuje się taka potrzeba – uzasadni w sposób respektujący wszelkie wymagania proceduralne.

Kierując się powyższą argumentacją, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej wyroku.

[J.J.]

Michał Laskowski Dariusz Kala Małgorzata Wąsek-Wiaderek

[t.n.]